

ЗЕМА И СЗДРА КНИГЖ-ТЖ. Аріане-тѣ сѧ не оставихъ, тѣ придумахъ цара, да не оставѧ Василіа въ покой, защо-то неговъ-тѣ успѣхъгы плашаше ; тѣ го принждихъ да прати нѣко го си Анастаса, за да земе Василіа отъ тамъ и да го доведе, по царскъ заповѣдь, въ Антиохію, царь-тѣ сѧ склони, и Василій чү царско-то повелѣніе отъ Анастаса. „Азъ, чадо, знаахъ ваше-то намѣреніе. Три трьстены пера нарѣдъ сѧ счюпихъ и той не можѧ да испзани гнжно-то желаніе на не-смысленны-тѣ си хора, кои-то искхъ да потжпчѧтъ истинж-тж. Нечювственны-тѣ трьстены пера въздържахъ негово-то неүдържимо стремленіе, що-то поискахъ по добрѣ да сѧ счюпатъ, а не да испзанаѧтъ неправедныѧ неговъ сждъ. Царь мой ма сега иска, азъ отивамъ и съмъ готовъ, да испзанихъ Царево-то желаніе“. Като пристигна въ Антиохію, царскы-тѣ слугы го попытахъ: защо той не испзанава и не държи Царевж-тж вѣрж? Василій отговори: „Азъ обывамъ Царѧ си, нѧ повече обывамъ всевышніѧ си Царь, за това азъ цж послѣд-двѧмъ негово-то право Христіанско үченіе,